

110. Να πεις: "Δεν είμαι παρά ένας άνθρωπος σαν κι εσάς, (αλλά) η έμπνευση έχει έλθει σε μένα, ότι ο Θεός σας είναι ένας Θεός (ΑΛΛΑΧ). Όποιος προσδοκεί να συναντήσει το Κύριό του, ας κάνει καλές πράξεις, και - λατρεύοντας το Κύριό του - ας μη παραδέχεται κανέναν (άλλον) για συντάιρό (Του)."

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَجَدْتُ مَنْ كَانَ يُرْجَىٰ لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

(19) Σούρα Μέρριεμ
(Η Μαριάμ)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελήμονα, του Πολυεύσπλαχνο

1. Κ. Χ. Γιε. Α. Σ. = (Κιαφφ, Χα, Γιε, Αϊν, Σαντ)*.

2. Αυτή είναι μια αφήγηση της Φιλανθρωπίας του Κυρίου σου στον δούλο Του Ζαχαρία.

3. Κοίτα όταν φώναζε καλώντας - μυστικά - τον Κύριό του,

4. (στην προσευχή του): "Κυριέ μου! Έχουν ατονήσει - πια - σ' έμένα τα κόκαλά μου, και τα μαλλιά του κεφαλιού (μου) λάμπουν γκριζα, ποτέ όμως δεν έπαυσα - Κυριέ μου - να είμαι άτυχος κατά τις προς Σε επικλήσεις μου!

5. Κι εγώ φοβούμαι (να μη κάνουν καλό) οι συγγενείς μου με τους ανθρωπους και να μην φυλάττουν το νόμο Σου) μετά από μένα. Κι η σύζυγός μου είναι στείρα. Χάρισέ μου - λοιπόν - ένα κληρονόμο

* βλ. Σημ. 1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيِّصَ ﴿١﴾

ذَكَرْتُمْ رَبَّكَ عَبْدَهُ، زَكَرِيَّا ﴿٢﴾

إِذْ نَادَى رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ سَبِيًّا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

από Εσένα τον Ίδιο -

6. "(Έναν που) θα με κληρονομήσει (στη προφητεία μου) και θα αντιπροσωπεύει (τα βιβλία) από τη γενιά του Ιακώβ, και κάνε τον - Κύριέ μου- να Σου είναι ευάρεστος!

يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ
وَأَجْعَلَهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

7. (Η προσευχή του εισακούστηκε): "Ω! Ζαχαρία! Σου αναγγέλλω την χαρούμενη είδηση για ένα γιο, που το όνομά του θα είναι Ιωάννης (Γιάχια) Σε κανένα - μ' αυτό το όνομα - παλιότερα δεν έχουμε απονείμει διάκριση".

يُنزِّلُكَ رَبِّيَ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى
لَمْ نجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

8. Είπε: "Κύριέ μου! Πώς είναι δυνατό να αποκτήσω γιο, όταν η σύζυγός μου είναι στείρα, κι εγώ έφτασα τα βαθιά γερατιά";

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
أُمْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ
مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

9. Είπε (ο άγγελος που στον Ζαχαρία ευαγγελίζει ένα υιό): "Ετσι (θα γίνει), είπε ο Κύριός σου, αυτό για Μένα είναι εύκολο. Εγώ σε έχω πλάσει από πριν, που ακόμα δεν ήσουν τίποτε!"

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيمٌ هَيِّئٌ
وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

10. Είπε (ο Ζαχαρίας): "Κύριέ μου! Κάνε μου (δείξε μου) ένα Σημάδι". Εκείνος είπε: "Το σημείο που εσύ (ζητάς) είναι ότι δεν θα (μπορείς να) μιλήσεις στους ανθρώπους για τρεις νύχτες, παρ' όλο που δεν είσαι βουβός".

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تَكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

11. Κι εξήλθε (ο Ζαχαρίας) στο λαό του από το κούφωμα του τοίχου (που μεταχειρίζονταν για την προσευχή), και με νοήματα, τους έδωσε να καταλάβουν ότι ας δοξάζουν (τον ΑΛΛΑΧ) κάθε πρωί και κάθε δειλινό.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

12. Στο γιο του ήλθε η εντολή: "Ω! Ιωάννη! (Γιάχια!). Πάρε και εκτέλεσε με δύναμη το Βιβλίο". Και του δώσαμε τη Σοφία, παρ' όλο που ήταν νεαρός,

13. και το έλεος (για όλα τα δημιουργήματα) - από τα δικά Μας (χαρίσματα) και την αγνότητα. Και ήταν θεοσεβής,

14. και καλοκάγαθος προς τους γονείς του, και δεν ήταν ούτε περήφανος ούτε αντάρτης.

15. Και ειρήνη πάνω του, την ημέρα που είχε γεννηθεί, και την ημέρα που θα πεθάνει και την ημέρα που θα εγερθεί για (μια άλλη) ζωή.

16. Και να διηγηθείς στο Βιβλίο (το Κοράνιο) (την ιστορία) της Μαριάμ, όταν αποσυρθεί - από την οικογένειά της - σε ένα τόπο στα Ανατολικά.

17. Είχε τοποθετήσει ένα προλέτασμα (για να προφυλάξει τον εαυτόν της) απ' αυτούς. Τότε στείλαμε σ' αυτήν το πνεύμα μας (έναν άγγελο) που παρουσιάστηκε μπροστά της - σαν ένα τέλειο ανθρώπινο πλάσμα.

18. Εκείνη είπε: "Αναζητώ καταφύγιο, από σένα, στον Οικτίρμονα (ΑΛΛΑΧ) αν (Τον) φοβάσαι (μη με πλησιάζεις)".

19. Εκείνος είπε: "Είμαι μόνο ένας απεσταλμένος από τον Κύριό σου, (να χαρίσω) σε σένα ένα άγιο υιό".

يٰٓيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّآتَيْنٰهُ
الْحِكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرِزْقًا وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمَّا كُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُعْرَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اَنْبَدَتْ
مِنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا ﴿١٦﴾

فَاَتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا
اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

قَالَتْ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ عَلْمًا
رَّكِيًّا ﴿١٩﴾

20. Εκείνη είπε: "Πώς θα έχω γιο, εφ' όσον κανένα ανθρώπινο πλάσμα δεν μ' έχει αγγίξει, κι ούτε είμαι ακόλαστη;"

21. Εκείνος είπε: "Έτοι (θα γίνει), είπε ο Κύριός σου, αυτό για Μένα είναι εύκολο. Και (επιθυμία Μας είναι) να τον προσδιορίσουμε σαν ένα Θεϊκό Σημείο για τους ανθρώπους και Έλεος από Μας. Είναι μια υπόθεση που (έτσι) έχει θεοπιστεί."

22. Έτοι τον σήκωσε (στη κοιλιά της) - συνέλαβε - και αποσύρθηκε μαζί του σ' ένα απόμακρο μέρος.

23. Και την οδήγησαν οι πόνοι του τοκετού στον κορμό μιας χουρμαδιάς, και είπε (μέσα στην αγωνία της): " Αλίμονό μου! Μακάρι να πέθαινα πριν απ' αυτό και να ήμουν ένα πράγμα ξεχασμένο κι αόρατο!"

24. Αλλά (μια φωνή) την κάλεσε από κάτω της (απ' την χουρμαδιά) "Μην λυπάσαι! γιατί ο Κύριός σου έχει προβλέψει ένα ποταμάκι κάτω από σένα".

25. "Και κούνησε - προς τη μεριά σου - τον κορμό της χουρμαδιάς, και θα πέσουν πάνω σου φρέσκοι - ώριμοι χουρμάδες".

26. "Κι έτσι τρώγε και πίνε και δρούσιε το μάτι (σου να ηουχάσεις), Κι αν δεις κανένα ανθρώπινο πλάσμα (και σε ρωτάει) να του πεις: Έχω, πραγματικά, υποσχεθεί νηστεία στο Φιλεύσπλαχνο (ΑΛΛΑΧ)

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ
وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿١٧﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيِّئٍ
وَلِنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَاتَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿١٨﴾

﴿١٧﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿١٨﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي
مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿١٩﴾

فَنَادَىٰ مِنْ تَحْتِهَا أَلَا نَحْرَبُكَ فَجَعَلَ رَبُّكَ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٠﴾

وَهَزَىٰ بِإِذْنِكَ جِذْعَ النَّخْلَةِ فَنَسَقَطَ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَبِيًّا ﴿٢١﴾

فَكُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَدِّرِي عَيْنًا فَأَمَّا تَوْبِنَ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقَوْلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٢﴾

αυτή τη μέρα δεν θα μιλήσω με κανέναν άνθρωπο".

27. Τέλος, ήλθε μαζί (με το μωρό της) στη γενιά της σηκώνοντάς το (στα χέρια της). Κι (εκείνοι) είπαν: "Ω! Μαριάμ! Πραγματικά έφερες ένα καταπληκτικό πράγμα!

28. "Ω! αδελφή του Ααρών! Ο πατέρας σου δεν ήταν ένας άνδρας του πονηρού, κι ούτε η μητέρα σου μια γυναίκα ακόλαστη!"

29. Εκείνη όμως έδειξε προς το μωρό. Είπαν: "Πώς - είναι δυνατό - να μιλήσουμε με ένα παιδί που είναι στην κούνια";

30. Είπε (το παιδί): "Είμαι στ' αλήθεια -ένας δούλος του ΑΛΛΑΧ. Μου έδωσε το Βιβλίο (την αποκάλυψη) και με έκανε ένα προφήτη.

31. "Και με έχει κάνει ευλογημένο οπουδήποτε κι αν βρίσκομαι, και έχει επιτάξει σε μένα την Προσευχή και τη φιλανθρωπία εφ' όσον βρίσκομαι στη ζωή.

32. "Και (Αυτός) μ' έχει κάνει καλοκάγαθο στη μητέρα μου, και όχι υπεροπτικό ή άθλιο,

33. "(Γι' αυτό) η Ειρήνη είναι πάνω μου κατά την ήμερα, που γεννήθηκα, και την ήμερα που θα πεθάνω, και την ήμερα που θα εγερθώ για (μια άλλη) ζωή!"

34. Αυτός (είναι) ο Ιησούς, ο γιος της Μαριάμ. Ο λόγος της αλήθειας, που γι' αυτόν (μάταια) φιλονικούν.

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلاً ۖ قَالُوا لِمَ جِئْتِ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئاً فَرِيئاً ﴿٢٧﴾

يَتَأَخَذَتِ هُنَّ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْوًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

وَبِرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْخَصْفِ الَّذِي
فِيهِ يَصْتَوُونَ ﴿٣٤﴾

35. Δεν ταιριάζει (στη μεγαλειότητα) του ΑΛΛΑΧ να πάρει (να γεννήσει) ένα γιο. Δόξα πρέπει σ' Αυτόν!. Όταν αποφασίζει για κάτι τι, - λέει μόνο γι' αυτό: "Γενηθήτω" και γίνεται.

36. Βέβαια ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Κύριός μου και ο Κύριός σας. Γι' αυτό να τον λατρεύετε. Αυτός είναι ο ίσιος δρόμος.

37. Και διαφώνησαν οι όμιλοι (οι αιρέσεις) αναμεταξύ τους. Συμφορά (μεγάλη) για τους Άπιστους κατά τον (ερχομό) της Κρίσης της σπουδαίας Ημέρας!

38. Πόσο (ξεκάθαρα) θα ακούσουν και θα δουν την Ημέρα που θα εμφανιστούν μπροστά Μας ! Όσοι όμως αδικούν σήμερα βρίσκονται σε φανερή πλάνη!

39. Και προειδοποίησέ τους (Ω! Μουχάμμεντ!) για την Ημέρα της Απελπισίας, όταν η διαταγή θα έχει αποφασιστεί. Γιατί (αλίμονο), αμελείς (όπως) ήσαν δεν πίστεψαν!

40. Στα αλήθεια Είμαστε που θα κληρονομήσουμε τη γη, και όλα όσα βρίσκονται επάνω της. Και σε Μας όλοι θα επιστρέψουν.

41. Και ένα διηγηθείς (επίσης) στο Βιβλίο - το Κοράνιο - (Την Ιστορία) του Αβραάμ. Ήταν ένας (άνδρας) της Αλήθειας (και δίκαιος), ένας προφήτης.

42. Όταν είπε στον πατέρα του: "Ω!

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ مِثْلَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَ تَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ
الْيَوْمَ فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْمَصْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبرٰهٖمَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ

Πατέρα μου! Γιατί λατρεύεις κάτι που δεν ακούει, κι ούτε βλέπει, κι ούτε μπορεί να σε κάνει να κερδίσεις τίποτε;

43. "Ω! Πατέρα μου! Ήλθε - πραγματικά- σε μένα ένα μέρος της γνώσης, που δεν σου έφτασε. Γι' αυτό ακολούθησέ με. Θα σε οδηγήσω σε ένα Δρόμο που (η επιφάνεια του) είναι επίπεδη (και είναι ίσιος).

44. "Ω! Πατέρα μου! Να μη λατρεύεις (υπηρετείς) τον Σατανά! Γιατί ο Σατανάς ήταν ένας επαναστάτης (αποστάτης) ενάντια στον Ραχμάν (ΑΛΛΑΧ) (Φιλάνθρωπο Θεό).

45. "Ω! Πατέρα μου! (Πολύ) φοβάμαι μήπως η Τιμωρία του Ραχμάν (του Φιλάνθρωπου Θεού) σ' αρπάξει (και σε πικράνει) κι έτσι θα αποβείς φίλος του Σατανά".

46. Είπε (ο πατέρας): "Μήπως εσύ -ω! Αβραάμ! - αποστρέφεται τους θεούς μου; Αν δεν μετανιώσεις θα σε πετροβολήσω, και τώρα φύγε από μένα, για ένα χρονικό διάστημα!"

47. Είπε (ο Αβραάμ): "Η ειρήνη ας είναι πάνω σου. Θα προσεύχομαι, στον Κύριό μου για να σε συγχωρήσει. Γιατί είναι για μένα Ευεργέτης.

48. "Και θ' απομακρυνθώ από (όλους) σας και από όσους επικαλείστε (άλλες θεότητες) εκτός του ΑΛΛΑΧ. Και θα επικαλεστώ τον Κύριό μου. Ίσως - με την προσευχή μου στον Κύριό μου - να

وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَنْفَعُ عَنْكَ شَيْئًا ﴿١٧﴾

يَأْتِيَنِي إِذْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبَعْنِي أَهْدِيكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

يَأْتِيَنِي لَا نَعْبُدُ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿١٩﴾

يَأْتِيَنِي إِذْ أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٢٠﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْعَهْقِيِّ يَتَّبِعُونَ هَيْمَ لَيْنَ لَمْ
تَنْتَهُ لَأَرْجَمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٢١﴾

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ﴿٢٢﴾

وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٢٣﴾

μην υπάρξω άτυχος".

49. Κι όταν απομακρύνθηκε απ' αυτούς, και από όσους λάτρευαν (άλλες θεότητες) εκτός του ΑΛΛΑΧ, του χαρίσαμε τον Ισαάκ και τον Ιακώβ και κάθε έναν απ' αυτούς τον κάναμε προφήτη.

50. Κι από τη Φιλανθρωπία Μας χαρίσαμε μέρος της σ' αυτούς, και κάναμε να έχουν σε υψηλό επίπεδο τη γλώσσα της αλήθειας.

51. Και να διηγηθείς (ακόμα) στο Βιβλίο (το Κοράνιο) (την ιστορία) του Μωυσή γιατί ήταν εκλεκτός, και ήταν απόστολος (και) προφήτης.

52. Και τον καλέσαμε από τη δεξιά μεριά του Τουρ (του Όρους Σινά) και τον κάναμε να μας πλησιάσει για μυστική (συνομιλία).

53. Κι από τη Φιλανθρωπία Μας, του χαρίσαμε τον αδελφό του Ααρών, (επίσης) ένα προφήτη.

54. Και να διηγηθείς (επίσης) στο Βιβλίο (το Κοράνιο) (την ιστορία) του Ισμαήλ. Ήταν (αυστηρά) συνεπής στις υποσχέσεις του, και ήταν απόστολος (και) ένας προφήτης.

55. Πρόσταξε τη γενιά του να προσεύχεται και να ελεεί. Και ήταν ευπρόοδεκτος στον Κύριό του.

56. Και να διηγηθείς (επίσης) στο

فَلَمَّا أَتَتْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَيَّا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ
عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

وَنَدَبْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْنَاهُ يَجْتَا
﴿٥٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

Βιβλίο -το Κοράνιο- (την ιστορία) του Ιντρις. Ήταν (άνθρωπος) της Αλήθειας (και της ειλικρίνειας) και ένας προφήτης.

57. Και τον υψώσαμε σε τόπο υψηλό.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Αυτοί ήσαν μερικοί από τους προφήτες που ο ΑΛΛΑΧ τους έχει ευεργετήσει. - από - τους απόγονους του Αδάμ κι εκείνους που μεταφέραμε (στην κιβωτό) με τον Νώε, και τους απογόνους του Αβραάμ και του Ισραήλ κι αυτούς που καθοδηγήσαμε και διαλέξαμε. Όταν απαγγέλλονταν σ' αυτούς οι Εντολές του Ραχμάν, του Οικτίρμονα ΑΛΛΑΧ), έπεφταν κάτω, γονατίζοντας (ταπεινά), με δάκρυα (στα μάτια).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَٰءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ انزَلْنَا عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَكَبَّرُوا ﴿٥٨﴾

59. Μετά απ' αυτούς (όμως) ακολούθησαν (άλλες γενιές) που εγκατάλειψαν την προσευχή κι ακολούθησαν τα πάθη τους. Γι' αυτό θ' αντιμετωπίσουν τη μεγάλη τιμωρία,

﴿٥٩﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَٰعِثِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

60. εκτός εκείνοι που μετάνιωσαν και πίστεψαν και έκαναν αγαθά έργα. Γι' αυτό αυτοί θα περάσουν στον Κήπο, και δεν θα αδικηθούν στο ελάχιστο πράγμα,-

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

61. στους Κήπους της Αιωνιότητας, που ο Ραχμάν (ο Οικτίρμονας ΑΛΛΑΧ) έχει - στον αόρατο - υποσχεθεί σ' όσους Τον υπηρετούν. Γιατί η επαγγελία Του πρέπει (απαραίτητα) να εκπληρωθεί.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ ۗ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ﴿٦١﴾

62. Εκεί δεν θα ακούουν (μάταια λόγια, παρά μόνο Σελάμ, (το χαιρετισμό της Ειρήνης) Και θα έχουν εκεί τη διατροφή τους πρωί και βράδυ.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاً إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ فِيهَا رِزْقُهُمْ ۗ فِيهَا بَكْرَةٌ وَعِشْيَاءٌ ﴿٦٢﴾

63. Τέτοιοι είναι ο Κήπος που θα τον δώσουμε κληρονομιά σ' εκείνους απ' τους δούλους Μας που προφυλάσσονται από το κακό.

64. (Οι άγγελοι λένε): "Δεν κατεβαίνουμε παρά έπειτα από διαταγή του Κυρίου σου. Σ' Εκείνον ανήκουν όσα βρίσκονται μπροστά μας κι όσα πίσω μας κι όσα ανάμεσα σ' αυτά. Ποτέ ο Κύριός σου δεν ξεχνά. - (γιατί είναι):

65. "Κύριος των ουρανών και της γης και όσων βρίσκονται ανάμεσά τους. Γι' αυτό λατρέψτε Τον, και να είσαι σταθερός και καρτερικός στη λατρεία Του. Μήπως γνωρίζεις άλλον (που είναι άξιος να φέρει) το ίδιο όνομα (το δικό) Του;

66. Και λέγει ο άνθρωπος: "Όστε αν πεθάνω, μήπως θα βγω ζωντανός (από το τάφο)";

67. Κι όμως, γιατί ο άνθρωπος δεν θυμάται ότι τον έχουμε πλάσει από πριν και από το τίποτε;

68. Μα τον Κύριό σου! θα τους μαζέψουμε όλους μαζί ένα σωρό και τους Σατανάδες (μαζί τους), και θα τους περιφέρουμε γονατιστούς γύρω από την Κόλαση.

69. Έπειτα θα ανασύρουμε - βέβαια - από κάθε αίρεση όλους αυτούς που επίμονα στασίαζαν κατά του Ραχμάν (του Οικτίρμονα ΑΛΛΑΧ).

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفُنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ سَيِّئًا ﴿٦٤﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأَطِيعْ أَمْرَهُ إِنَّكَ لَهُ سَمِيعٌ ﴿٦٥﴾

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ
أُخْرَجَ حَيًّا ﴿٦٦﴾

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَعَلَّكَ سَمِيعٌ ﴿٦٧﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّمُّهُمْ أَشَدَّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَنِيًّا ﴿٦٩﴾

70. Έπειτα Εμείς -δέδαια- γνωρίζουμε καλά εκείνους που αξίζουν περισσότερο για να κατακαούν.

71. Κανείς από σας (δεν θα θρεθεί) που να μη περάσει πάνω απ' αυτή (τη Κόλαση). Αυτό - για τον Κύριό σου - είναι ένα ψήφισμα που πρέπει να συμπληρωθεί.

72. Έπειτα θα σώσουμε εκείνους που αντιστάθηκαν στο κακό, και θα εγκαταλείψουμε τους κακοποιούς εκεί γονατιστούς.

73. Κι όταν απαγγέλλονται σ' αυτούς οι Εντολές Μας - κι επεξηγούνται - οι Άπιστοι λένε σ' όσους πιστεύουν: "Ποιά από τις δύο ομάδες μας είναι σε καλύτερη θέση; Ποιά παρουσιάζει το καλύτερο θέαμα κατά τη συγκέντρωση";

74. Και πόσεις (αναρίθμητες) γενιές - πριν απ' αυτούς- έχουμε καταστρέψει, που ήταν ακόμα καλύτερες σε εξοπλισμό και έλαμπαν στα μάτια;

75. Να πεις: "Αν κανείς θρίσκεται στην πλάνη, ο Ραχμάν (ο Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ) παρατείνει σ' αυτούς (το σχοινί), μέχρις ότου, όταν δουν την προειδοποίηση (του ΑΛΛΑΧ να εκπληρούται), είτε σε τιμωρία, είτε (στην προσέγγιση) της Ώρας,- τότε θα πληροφορηθούν ποιος είναι στη χειρότερη θέση, και (ποιος) είναι ανίσχυρος!

76. "Κι ο ΑΛΛΑΧ αυξάνει την καθοδήγηση σ' εκείνους που την

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَابًا ﴿٧٠﴾

وَأَن تَنْكُرُوا لِآلِئِهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثًّا ﴿٧٢﴾

وَإِذَا نُتِلَّىٰ لَهُمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا
وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَتْنَابًا وَرِيًّا ﴿٧٤﴾

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَلِئِمَّا السَّاعَةِ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى وَيَلْبِغِيَتْ

αναζητούν. Και τα πράγματα που διαρκούν οι - Καλές Πράξεις - θεωρούνται καλύτερα (στα μάτια) του Κυρίου σου, σαν ανταμοιβή, και πιο εκτιμητέα κατά την τελική (τους) επιστροφή".

77. Μήπως παρατήρησες (το είδος του ανθρώπου) εκείνου, που αρνείται τις Εντολές μας, - κι όμως λέγει: "Θα μου δοθούν (οπωσδήποτε) πλούτη και αγόρια;"

78. Έχει μήπως εισοδύσει στο αόρατο, ή έχει κάνει συμφωνία με τον Ραχμάν (Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ);

79. Όχι! (βέβαια). Θα καταγράψουμε ό,τι λέγει και θα αυξήσουμε σ' αυτόν την τιμωρία, αυξάνοντάς την (ακόμη).

80. (Σε μας θα επιστρέψουν) θα κληρονομήσουμε όλα όσα λέει και (θα παρουσιαστεί μπροστά Μας) θα μας έλθει (γυμνός και) μόνος.

81. Και είχαν προσλάβει (για λατρεία) άλλες θεότητες, αντί του ΑΛΛΑΧ για να έχουν δύναμη και δόξα!

82. Όχι βέβαια! Θα αρνηθούν (οι θεότητες) όσους τις λατρεύουν και θα γίνουν αντίπαλοι εναντίον τους.

83. Μα δεν βλέπεις ότι έχουμε στείλει τους Σατανάδες στους Άπιστους, για να τους υποκινούν με μανία (στο κακό);

84. Μην διάζεσαι - λοιπόν - (τη τιμωρία) εναντίον τους, γιατί λογαριάζουμε γι' αυτούς (τα

الصَّلِيحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنِي مَا لَا يُؤْتِي الْوَالِدِينَ ﴿٧٧﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمَّا تَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

كَأَلَّا سَكَتُكَ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

وَنُرِيهِمْ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

وَأَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

كَأَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْذُهُمْ وَأُذَاهُمْ ﴿٨٣﴾

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٤﴾

κακουργήματα).

85. Την ημέρα που θα συγκεντρώσουμε τους ενάρετους στον Ραχμάν (τον Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ) σαν μια επιτροπή (που παρουσιάζεται μπροστά σε Αυτόν για να αποδώσει τιμές),

86. και (την ημέρα) που θα οδηγήσουμε τους ενόχους στην κόλαση σαν διψασμένα (ζωντανά που οδηγούνται στο νερό), -

87. Κανείς δεν θα έχει τη δύναμη να μεσολαθήσει γι' αυτούς. Η μεσολάθηση όμως θα είναι γι' εκείνους που πήραν συμφωνία (ή υπόσχεση) από τον Ραχμάν (τον Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ).

88. Και είπαν: "Ο Ραχμάν (ο Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ) επήρε (γέννησε) ένα γιο!"

89. Πραγματικά προφέρατε κάτι το τερατώδες!

90. Λίγο έλειψε κι οι ουρανοί ήταν έτοιμοι να εκραγούν, η γη να χωριστεί στα δύο και τα βουνά να πέσουν κάτω σε ερείπια.

91. Κι αυτό γιατί είχαν επικαλεστεί ένα γιο, για τον Ραχμάν (τον Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ).

92. Και δεν μπορεί να διευκρινιστεί πως η (μεγαλειότητα) του Ραχμάν (του Φιλάνθρωπου ΑΛΛΑΧ) ήταν δυνατό να πάρει (να γεννήσει) ένα γιο!

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا ﴿٨٥﴾

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًا ﴿٨٦﴾

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
وَتَنْسَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ﴿٩٠﴾

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Ούτε από όσους βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη - δεν μπορεί - παρά να έλθει σαν δούλος στον Ραχμάν (τον Παντελεήμονα ΑΛΛΑΧ).

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ﴿١٣﴾

94. "Έχει τους πάντες λογαριάσει και τους έχει αριθμήσει (όλους) ακριβώς.

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿١٤﴾

95. Κι όλοι τους θα έλθουν σ' Αυτόν - κατ' άτομο - την Ημέρα της Κρίσης.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿١٥﴾

96. Βέβαια σ' εκείνους που πίστεψαν και έκαναν ενάρετες πράξεις ο Ραχμάν (ο Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ) θα τους κάνει (κοινωνούς) της Αγάπης στις καρδιές όλων.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾

97. Έχουμε κάνει (το Κοράνιο) εύκολα να προχωρεί με τη γλώσσα σου ώστε να μπορέσεις μ' αυτό να δώσεις ευχάριστες ειδήσεις στους ενάρετους και να προειδοποιήσεις μ' αυτό ένα λαό που έχει εχθρότητα εναντίον σας.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿١٧﴾

98. Και πόσες (αναρίθμητες) γενιές - πριν απ' αυτούς - έχουμε καταστρέψει; Μπορείς, μήπως να βρει ένα μόνο απ' αυτούς (τώρα), ή ν' ακούσεις ένα (μόνο) ψίθυρο απ' αυτούς;

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

(20) Σούρα Τάχα
(Το Τάχα - Συμβολικά γράμματα T.X.)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. T. X. = (Τά-χά)*

طه ﴿١﴾

* βλ. Σημ. 1